

РЕШЕНИЕ

№ 2739

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 07.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2119** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.75,ал.1,т.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. А. М. гражданин на С. срещу Решение №8296/29.06.2022 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.78,ал.5,във връзка с чл.17,ал.4 от ЗУБ и чл.12,ал.2,т.4 от ЗУБ отнел предоставения с Решение № 1216/19.04.2021 година на Заместник- председател на ДАБ към МС хуманитарен статут на А. А. М..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че при издаването на решението, административният орган е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, като същият не е предоставил възможност на лицето да се запознае с немотивираното становище на ДАНС, което от своя страна е довело до ограничаване правото на защита на лицето и отделно от това, при издаване на решението не е съобразено Решение на СЕС по дело С-159/21 година. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание, оспорващият- А. А. М. редовно и своевременно призован, се явява и с помощта на преводач от арабски език – В. П. поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това, жалбата се поддържа от адвокат С. редовно упълномощен.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт М. редовно упълномощена,

която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП редовно и своевременно призована, се представлява от прокурор Д. който изразява становище за неоснователност на предявената жалба и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение № 1216/19.04.2021 година Заместник- председател на ДАБ към МС на РБ отказал да предостави статут на бежанец на А. А. М. и предоставил хуманитарен статут на А. А. М..

Решението е връчено на оспорващия на дата 23.04.2021 година.

Със Заповед №3-1396/18.06.2021 година на Председател на ДАНС е наложена принудителна административна мярка“ Експулсиране“, като е отнето правото на пребиваване в РБ и е наложена „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на ЕС“ на чужденеца А. А. М.- гражданин на С..

На 05.07.2021 година до Председател на ДАБ към МС на РБ е депозирана Докладна записка от Директор РПЦ- Х., с което е предложено да бъде образувано производство по отнемане на предоставената международна закрила на А. А. М.- гражданин на С..

Със Заповед №3—1396/18.06.2021 година на Председател на ДАНС принудително е настанен в СДВНЧ- А. А. М. за срок от 6 месеца. Чужденецът е настанен на 23.06.2021 година в СДВНЧ.

Със Заповед № 5364з-22.12.2021 година на Директор на Дирекция“ Миграция“ е продължено принудителното настаняване в СДВНЧ на чужденеца А. А. М.- гражданин на С. за срок от 6 месеца, считано от 23.12.2021 година до отпадане на пречките за изпълнение на наложената ПАМ, но не по- късно от 23.06.2022 година .

На 18.01.2022 година до Председател на ДАБ към МС на РБ е депозирана Докладна записка от Директор на Дирекция“ Качество на процедурата по международна закрила“, в която е посочено, че предвид наличието на информация за местонахождението на чужденеца А. А. М./ настанен в СДВНЧ/, която не е била съобразена при провеждане на административните производства за отнемане на предоставената им международна закрила предложил по трите преписки / в това число по преписката на оспорващия/ да бъде събрана информация дали чуждите граждани са настанени в СДВНЧ към Дирекция“ Миграция“- МВР и в случай ,че местонахождението на чуждите граждани бъде установено, да им бъде предоставена нова възможност да изложат своите възражения срещу отнемането на предоставената им международна закрила чрез провеждане на интервю или чрез представяне на писмените възражения по реда на чл.78,ал.2 и ал.3 от ЗУБ и да бъде изискана допълнителна информация от ДАНС дали считат, че към настоящия момент тримата сирийски граждани представляват заплаха за националната сигурност и да бъдат изготвени нови проекторешения по образуваните производства за отнемане на предоставената международна закрила съобразно индивидуалните обстоятелства на чуждите граждани и при спазване на указанията на Директор на Дирекция КПМЗ.

На 18.04.2022 година Заместник – председател на ДАНС с Писмо от 18.04.2022 година уведомил Председател на ДАБ към МС на РБ, че А. А. М. представлява заплаха за националната сигурност.

Със Заповед № 5364з-1339/22.06.2022 година на За- директор на Дирекция“

Миграция“ е продължено принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ- А. М. – гражданин на С. считано от 23.06.2022 година за срок от 6 месеца, но не по-късно от 23.12.2022 година.

На 29.06.2022 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 8296, с което отнел предоставения хуманитарен статут на оспорващия А. А. М..

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84,ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване/ предвид това, че съдът прие жалбата за процесуално допустима с оглед неспазване на разпоредбите за връчване на решението-чл.76 от ЗУБ/. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №8296/29.06.2022 година на Председател на ДАБ към МС на РБ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 , ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48 ал.1 от ЗУБ е предоставено правото да предоставя, отказва, отнема и прекратява международна закрила в Република България и да отнема временна закрила в случаите по [чл. 17, ал. 5](#). Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето М. Т. е заемала длъжността- Председател на ДАБ към МС към момента на издаване на Решението.

При издаването на решението Председател на ДАБ към МС на РБ е нарушил процесуално-правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално – правните разпоредби.

Правната регламентация на отнемане на предоставен статут се съдържа в нормата на чл.78 от ЗУБ, според която производството за отнемане или прекратяване на предоставена международна закрила се образува при наличие на нови данни, които дават основание за преразглеждане на предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут, като чужденецът се уведомява с писмо с обратна разписка за образуването на производството, причините за това и датата и мястото за провеждане на интервю, по време на което да изложи възраженията си срещу отнемането или прекратяването на международната закрила. Чужденецът се уведомява, че при невъзможност лично да присъства на предстоящото интервю може да изпрати писмено възражение в определения от административния орган срок и на посочения адрес. При провеждане на производството за отнемане или прекратяване на международна закрила се прилагат съответно [чл. 63](#) и [63а](#). В срок три месеца от образуване на производството председателят на Държавната агенция за бежанците взема решение, с което отнема или прекратява международната закрила. Председателят на Държавната агенция за бежанците взема решението и без възраженията на чужденеца, когато те не са направени по зависещи от него причини.Когато новите данни, даващи основание за отнемане или прекратяване на

международната закрила, съдържат сериозни основания да се предполага, че чужденецът е бил съпричастен или е съпричастен към тероризъм, срокът за вземане на решението от председателя на Държавната агенция за бежанците е до един месец от образуване на производството. Когато не намери основание за отнемане или прекратяване на международната закрила, председателят на Държавната агенция за бежанците прекратява производството.

От своя страна, по силата на чл.63а от ЗУБ, след регистрирането се определя дата за провеждане на интервю. Чужденецът, подал молба за международна закрила, се уведомява своевременно за датата на всяко следващо интервю. Чужденецът е длъжен да представи всички доказателства в подкрепа на молбата си за международна закрила до произнасянето по нея, като в случай че не ги представи, произнасянето се извършва без тези доказателства. С чужденеца се провежда интервю, на което се прави аудио- или аудио-визуално записване и се съставя протокол. При започване на интервюто чужденецът се уведомява за осъществяването на аудио- или аудио-визуално записване. Протоколът от интервюто и аудио- или аудио-визуалния запис са неразделна част от личното досие на чужденеца. При провеждане на интервюто на кандидата се предоставя възможност да дава обяснения, свързани с непълноти, несъответствия или противоречия в твърденията му. Интервюиращият орган провежда допълнителни интервюта, ако е необходимо за нуждите на съответното производство. Чужденец, подал молба за международна закрила, при заявено от него желание се интервюира от интервюиращ орган или преводач, съответно от тълковник, от същия пол. Интервюто се провежда на заявен от чужденеца език. Когато това е невъзможно, интервюто се провежда на разбираем за него език. След края на интервюто протоколът се прочита на чужденеца, който може да направи коментар по него и да предостави разяснения по отношение на грешки в превода или неточно отразени твърдения. Протоколът се подписва от чужденеца, от преводача, съответно тълковника, и от интервюиращия орган. Отказът на чужденеца да подпише протокола от интервюто се удостоверява с подписите на двама свидетели. Причините за отказа се отбелязват в протокола. Отказът не е пречка за вземане на решение по молбата за международна закрила. По време на интервюто може да присъства законният представител и/или адвокат на чужденеца, който може да излага съображения в края на интервюто. Отсъствието на адвокат не е пречка за провеждането на лично интервю. Интервю може да не се провежда в случаите, когато ще бъде взето положително решение за предоставяне на международна закрила по [чл. 8, ал. 9](#) и [чл. 10](#). Отсъствието на интервю в съответствие с настоящия член не е пречка за вземане на решение по молбата за международна закрила.

В конкретния случай, административното производство по отнемане на предоставен хуманитарен статут е образувано въз основа на постъпила Заповед на Председателя на ДАНС от 18.06.2021 година, с която е наложена ПАМ-, „Експулсиране“ на А. А. М. до гражданин на С., като на 12.08.2021 година до оспорващия е изпратено писмо с обратна разписка за започналото административно производство по отнемане на предоставения хуманитарен статут, но Писмото е изпратено до РПЦ- Х. и върнато с гриф- „Лицето непознато“, като му е изпратено Съобщение за явяване на интервю на дата 24.08.2021 година от 10 часа в ДАБ и му е указана последицата от неявяването му отново на този адрес, а на 24.08.2021 година е съставен Констативен протокол, с който е установено, че оспорващият не се я явил на проведеното интервю.

Но ответникът по оспорването въпреки депозираната Докладна записка от 18.01.2022 година не е предприел действия по уведомяване на оспорващия за започналото производство по отнемане на предоставения му хуманитарен статут, не е събрал доказателства за това къде се намира оспорващият въпреки подробните указания на Директор на Дирекция“ Качество на процедурата за международна закрила/ да се съберат доказателства за това дали А. А. М. е настанен в СДВНЧ и да се проведе нова процедура по уведомяването на оспорващия за започналото административно производство. От доказателствата по делото е установено, че в периода от 23.06.2021 година до 17.12.2022 година оспорващият е бил принудително настанен в СДВНЧ- Б., а не е бил в РПЦ Х., където е изпратено Писмото с обратна разписка за започналото административно производство по отнемане на предоставения хуманитарен статут. Това от своя страна и липсата на предприети действия по уведомяване на чужденеца за започналото производство по отнемане на предоставения му хуманитарен статут съществено е опорочило самото производство, тъй като оспорващият изобщо не е бил запознат с образуваното такова и е бил лишен от възможността да представи своите възражения, което е съществено нарушение на нормите на чл.78 и чл.63а от ЗУБ, защото е ограничило правото на участие и правото на защита на лицето. Това е съществено процесуално нарушение, което е ограничило правото на защита на чужденеца и е основание за отмяна на решението .

От своя страна, по силата на чл.17,ал.4 от ЗУБ Предоставен хуманитарен статут се отнема, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по [чл. 12, ал. 2](#) / като съгласно чл.12,ал.2,т.4 от ЗУБ хуманитарен статут не се предоставя на чужденец за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото или за националната сигурност. или [чл. 13, ал. 1, т. 6 и 7](#).

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на ответника по оспорването, че Председател на ДАБ действа при условията на обвързана компетентност и след като са налице данни, че чужденецът представлява заплаха за националната сигурност, той е длъжен да отнеме предоставения статут, защото нормата на чл 78,ал.7 от ЗУБ сочи, че когато не намери основание за отнемане или прекратяване на международната закрила, Председателят на Държавната агенция за бежанците прекратява производството, което пък сочи, че той следва да извърши собствена преценка на фактите и на събраните доказателства, а не механично и само, и единствено въз основа на Писмо от ДАНС, че чужденецът представлява заплаха за националната сигурност да отнема предоставен статут. Посочената норма не освобождава Председател на ДАБ от задължението да проведе административното производство по реда, предвиден в нормата на чл.78 от ЗУБ и да събере доказателства за това дали лицето представлява заплаха за националната сигурност.

В случая в хода на административното производство ответникът по оспорването не е събрал доказателства за това въз основа на какво ДАНС е приела, че лицето представлява заплаха за националната сигурност, а само се е позовал на предственото Писмо от ДАНС от 18.04.2022 година, че лицето представлява заплаха за националната сигурност/ като това е само Уведомително писмо/, без да се съдържат доказателства за заплаха за националната сигурност. Едва в хода на съдебното производство бе представен Доклад от страна на ДАНС, в който подробно е посочено в какво се изразява заплахата за националната сигурност на лицето и в какво се изразява тази заплаха за националната сигурност. Нещо повече дори в Решение

на Съда (първи състав) от 22 септември 2022 година по дело C-519/21 година на СЕС е посочено, че член 23, параграф 1 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила във връзка с член 45, параграф 4 от тази директива и в светлината на общия принцип на правото на Съюза, свързан с правото на добра администрация, и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която когато решение за отхвърляне на молба за международна закрила или за отнемане на такава закрила се основава на информация, разкриването на която би било в разрез с националната сигурност на съответната държава членка, заинтересованото лице или неговият съветник може да получи достъп до тази информация само след съответно разрешение, на последните лица не може да се съобщи и същественото съдържание на мотивите за такива решения, и във всеки случай те нямат възможност да използват в административното или в съдебното производство информацията, до която евентуално им е предоставен достъп.

Член 4, параграфи 1 и 2, член 10, параграфи 2 и 3, член 11, параграф 2 и член 45, параграф 3 от Директива 2013/32 във връзка с член 14, параграф 4, буква а) и член 17, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.

Допуснатите нарушения на административно– производствените правила и издаването на оспореното решение и при немотивирано становище от ДАНС, че лицето представлява заплаха за националната сигурност/ без да събере доказателства за това в какво се изразява заплахата за националната сигурност и да даде възможност на оспорващия да се запознае с него като депозира своите възражения срещу него и го е лишил от правото да участва в административното производство, което прави решението незаконосъобразно и предполага отмяната му. Тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество от съда, то административната преписка следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне, при което следва да се проведе ново производство по отнемане на хуманитарния статут на оспорващия, при провеждането на производството да се спазят разпоредбите на чл.78 и чл.63а от ЗУБ, оспорващият да се уведоми на адрес, който е известен, да се съберат доказателства за това къде в момента се намира чужденецът, все още ли оспорващият представлява заплаха за националната сигурност, да се съберат доказателства Заповедта, с която е наложена ПАМ „Експулсиране“ и“ Забрана за влизане в РБ и на територията на държавите – членки на ЕС“ влязла ли е в сила или не и да прецени всички събрани в хода на производството доказателства и едва тогава да се произнася с акт.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172 АПК Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №8296/29.06.2022 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.78,ал.5,във връзка с чл.17,ал.4 от ЗУБ и чл.12,ал.2,т.4 от ЗУБ отнел предоставения с Решение № 1216/19.04.2021 година на Заместник- председател на ДАБ към МС хуманитарен статут на А. А. М..

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ КЪМ МС НА РБ ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГНЕТО НА ЗАКОНА.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ: